

de Bruyne inzake de uitvoering van het *Plan for Holland*) en die leiding beseftte dat het onwenselijk was dat Rabagliatti die met de Bruyne in een zo fel conflict geraakt was, gehandhaafd bleef als hoofd van de *Dutch Section* van *MI-6*. De Bruyne vernam in die tijd van generaal Gubbins dat Lord Selborne, de voor *SOE* verantwoordelijke minister, rechtstreeks naar Churchill gestapt was om deze duidelijk te maken dat de Brits-Nederlandse samenwerking op de sector van *SOE* vergde dat Rabagliatti zijn functie neerlegde. Gezien het feit dat men naar verhouding uit Nederland weinig militaire inlichtingen kreeg, is het bovendien mogelijk dat de leiding van *MI-6* van mening was dat Rabagliatti niet voldaan had; een aanwijzing daarvoor kan men zien in het feit dat Rabagliatti, toen hij eind juni de leiding van de *Dutch Section* neerlegde, geen nieuwe functie binnen *MI-6* kreeg, maar werd aangesteld bij het *Ministry of Information*.

Rabagliatti werd door *Captain* Seymour opgevolgd.

Kort na die opvolging bracht ir. den Boer een bezoek aan het Bureau Voorbereiding Terugkeer. 'De kapitein van de mariniers Lieftinck . . . van wie ik het ontslag van Rabagliatti vernam', zo legde den Boer in de herfst vast, 'merkte daarbij op: 'Wij krijgen nu het heft in handen en over veertien dagen komt Seymour met hangende pootjes bij ons.'¹ Heeft Lieftinck dat inderdaad gezegd? Zo ja, dan moet hij gemeend hebben dat, nu de groep-Hazelhoff haar operaties gestaakt had, Seymour op *SOE* en op de dienst van de Bruyne een beroep zou doen om via *SOE* nieuwe spionage-agenten in Nederland te droppen. Inderdaad, Seymour had die dringend nodig: alleen Alblas en Niermeyer waren nog in de lucht en, na de arrestatie van Alblas (medio juli '42), alleen Niermeyer. Eén agent met een zender – het was bitter weinig. En Seymours probleem was, dat, nu de *CID* onbeheerd was achtergelaten, er niemand was aan Nederlandse kant die hij als zijn tegen-speler beschouwen kon. Hij had zich samen met Lovink en Warners in de nieuwe missie verdiept die Hazelhoff via Zwitserland wilde ondernemen, en had er geen vertrouwen in gehad. Het eerste wat hij nu deed, was uit het Engelse leger enkele Nederlands sprekende Engelsen aantrekken die hij als geheim agent wilde gaan opleiden, het tweede dat hij in juli contact opnam met de *Belgian Section* van *SOE* om van België uit een nieuwe spionage-groep in Nederland op te bouwen², het derde dat hij in augustus verlof verleende om via A. M. de Jong (de Nederlandse consul-generaal in Stock-

¹ W. den Boer: 'Mijn rapport', II, p. 2 (Doc I-139, b-1). ² Zoals wij in deel 6 (hoofdstuk 3, paragraaf 'Spionagegroepen/Verbindingen met Londen') verhaalden, werd als gevolg van Seymours wens de Belg Gaston Vandermeerssche naar Brussel gezonden die daar de Nederlander Wim Stenger aantrok om naar Nederland te